

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

7731 *Llei 18/2015, de 9 de juliol, per la qual es modifica la Llei 37/2007, de 16 de novembre, sobre reutilització de la informació del sector públic.*

FELIPE VI

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

La informació que generen les administracions públiques i els organismes del sector públic constitueix un important recurs per promoure l'economia del coneixement. D'aquesta manera, la reutilització i la posada a disposició de la informació del sector públic amb fins privats o comercials afavoreixen la circulació d'informació cap als agents econòmics i la ciutadania amb la finalitat de fomentar el creixement econòmic, el compromís social i la transparència.

Amb la intenció de promoure la disponibilitat d'informació del sector públic, la Directiva 2003/98/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de novembre de 2003, relativa a la reutilització de la informació del sector públic, va establir un conjunt de normes mínimes i criteris homogenis per al tractament de la informació susceptible de ser reutilitzada per persones físiques o jurídiques. Aquesta norma es va incorporar al nostre ordenament jurídic mitjançant l'aprovació de la Llei 37/2007, de 16 de novembre, sobre reutilització de la informació del sector públic, la finalitat de la qual és la regulació bàsica del règim jurídic aplicable a la reutilització dels documents elaborats o custodiats per les administracions i els organismes del sector públic. L'eix central d'aquesta disposició era l'autorització potestativa de reutilització de la informació pública, garantint la igualtat de condicions als qui la sol·licitessin.

No obstant això, des de l'adopció de la directiva esmentada fa més de deu anys, i des de l'aprovació de la Llei 37/2007, de 16 de novembre, s'han produït canvis importants, tant en el volum d'informació pública generada, que ha augmentat exponencialment, com en el progrés de les tecnologies utilitzades per a l'anàlisi, l'explotació i el tractament de dades, la qual cosa permet la provisió de nous serveis i aplicacions en l'ús, l'agregació i la combinació d'aquests.

De la mateixa manera, a la societat s'ha produït una creixent conscienciació del valor de la informació pública i, com a conseqüència, ha augmentat l'interès per la reutilització amb fins comercials i no comercials.

D'altra banda, s'han aprovat normes que incideixen en la interoperabilitat i reutilització de la informació, com el Reial decret 4/2010, de 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat en l'àmbit de l'Administració electrònica, que preveu la interoperabilitat com a capacitat dels sistemes d'informació per possibilitar l'intercanvi d'aquesta.

Així mateix, la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, recull entre els principis generals de la publicitat activa i del Portal de la Transparència, el de la reutilització de la informació pública.

En aquest nou context, el marge per a la millora de la regulació amb l'objectiu de potenciar l'ús transfronterer de dades i la necessitat de superar els obstacles derivats de les diferents normes adoptades als estats membres han posat de manifest la necessitat d'actualitzar el règim de la reutilització de la informació del sector públic. Per aquest motiu,

s'adopta la Directiva 2013/37/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, per la qual es modifica la Directiva 2003/98/CE relativa a la reutilització de la informació del sector públic.

La nova Directiva 2013/37/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, persegueix facilitar la creació de productes i serveis d'informació basats en documents del sector públic, garantir l'eficàcia en l'ús transfronterer de documents del sector públic per part d'empreses privades i ciutadans i promoure la lliure circulació d'informació i la comunicació, garantint el respecte a la seguretat jurídica, la protecció de les dades personals, així com la propietat intel·lectual i industrial.

L'objecte d'aquesta Llei de modificació és la incorporació a l'ordenament jurídic espanyol dels canvis que ha introduït la Directiva 2013/37/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, en el règim de reutilització de documents del sector públic.

En primer lloc, la Llei recull les disposicions de la directiva sobre l'obligació inequívoca per a les administracions i els organismes del sector públic d'autoritzar la reutilització dels documents, amb l'excepció d'aquells l'accés als quals estigui restringit o exclòs en virtut de l'ordenament jurídic nacional, o dels que se sotmetin a les excepcions que preveu la directiva. S'ha ampliat l'àmbit d'aplicació a les biblioteques, incloses les universitàries, els museus i els arxius, atès l'important volum de recursos d'informació de què disposen i els projectes de digitalització que han portat a terme.

En segon lloc, la directiva ha millorat la regulació dels formats que s'han d'utilitzar per a la posada a disposició de la informació del sector públic, i promou, sempre que sigui possible i adequat, oferir-los en formats oberts i llegibles per màquina juntament amb les seves metadades, motiu pel qual la Llei recull les definicions de format llegible per màquina, format obert, així com la norma formal oberta que garanteix la interoperabilitat, entre d'altres.

En tercer lloc, la Llei ha incorporat al càlcul del règim de tarifes per la reutilització de documents el principi de costos marginals que estableix la directiva en el càlcul d'aquestes. Ara bé, preveu excepcions per superar aquest límit. D'una banda, els arxius, els museus i les biblioteques, incloses les universitàries i, de l'altra, els centres els crèdits pressupostaris dels quals depenguin en part de la seva capacitat de generar ingressos, situació en què estan alguns organismes oficials l'actiu principal dels quals és la informació.

La directiva impulsa, a més, un règim de transparència en les tarifes, així com l'ús dels mitjans electrònics en la publicació d'aquestes, i estén la via de recurs a la tarifació.

En quart lloc, la Llei incorpora l'obligació que preveu la directiva de fomentar l'ús de llicències obertes, de manera que les llicències per a la reutilització de la informació del sector públic plantegin les mínimes restriccions possibles.

D'altra banda, en matèria d'acords exclusius per a la reutilització de documents, la subscripció dels quals es vol evitar amb la finalitat de fomentar la competència, la Llei inclou el règim especial d'acords exclusius durant un temps no superior a deu anys, per regla general, que regula la directiva per al cas dels recursos culturals, amb l'objectiu d'atendre les peculiaritats de la digitalització dels recursos culturals en biblioteques, museus i arxius per accelerar l'accés dels ciutadans al patrimoni cultural.

En últim lloc, la directiva recull l'obligació d'elaborar un informe triennal que els estats membres han de remetre a la Comissió Europea sobre l'amplitud de la reutilització de la informació del sector públic, de les condicions que regeixen la seva disponibilitat i de les pràctiques en matèria de recurs.

S'introdueix una disposició addicional que es justifica per la incorporació de la impremta de bitllets euro de la Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre al Banc d'Espanya, i aquest últim passa a formar part del grup de bancs centrals nacionals amb impremta interna. Atès que en aplicació del dret de la Unió Europea la impremta interna ha d'estar sota el control del Banc d'Espanya i, a més, es dona la circumstància que aquest lògicament actua en aquesta matèria com a part del Sistema Europeu de Bancs Centrals i que corresponen exclusivament al Consell de Govern del Banc Central Europeu tant la definició del marc jurídic de la producció de bitllets com l'assignació d'aquesta, s'ha de considerar que una

part de les funcions de la fàbrica es passen a integrar en l'àmbit institucional europeu i deixen de formar part del sector públic empresarial de l'Estat.

Aquesta Llei té caràcter de legislació bàsica a l'empara del que disposa l'article 149.1.18a de la Constitució, a excepció del que preveu la disposició addicional primera.

Article únic. *Modificació de la Llei 37/2007, de 16 de novembre, sobre reutilització de la informació del sector públic.*

La Llei 37/2007, de 16 de novembre, sobre reutilització de la informació del sector públic, queda modificada de la manera següent:

U. Es modifica l'article 3, que queda redactat de la manera següent:

«Article 3. *Àmbit objectiu d'aplicació.*

1. S'entén per reutilització l'ús de documents que estan en poder de les administracions i els organismes del sector públic, de persones físiques o jurídiques, amb fins comercials o no comercials, sempre que aquest ús no constitueixi una activitat administrativa pública. Queda exclòs d'aquest concepte l'intercanvi de documents entre administracions i organismes del sector públic en l'exercici de les funcions públiques que tinguin atribuïdes.

2. Aquesta Llei s'aplica als documents elaborats o custodiats per les administracions i els organismes del sector públic, la reutilització dels quals no estigui limitada expressament per aquests.

3. Aquesta Llei no és aplicable als documents següents que estiguin en les administracions i els organismes del sector públic que preveu l'article 2:

a) Els documents sobre els quals hi hagi prohibicions o limitacions en el dret d'accés en virtut del que preveu l'article 37 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, i les altres normes que regulen el dret d'accés o la publicitat registral amb caràcter específic.

b) De conformitat amb la seva legislació específica, els documents que afectin la defensa nacional, la seguretat de l'Estat, la protecció de la seguretat pública, així com els obtinguts per l'Administració tributària i l'Administració de la Seguretat Social en l'exercici de les seves funcions, els sotmesos al secret estadístic i a la confidencialitat comercial, com ara secrets comercials, professionals o empresarials i, en general, els documents relacionats amb actuacions sotmeses per una norma en deure de reserva, secret o confidencialitat.

c) Els documents per a l'accés dels quals es requereixi ser titular d'un dret o interès legítim.

d) Els documents que es troben en les administracions i els organismes del sector públic per a finalitats alienes a les funcions de servei públic, d'acord amb la legislació aplicable i, en particular, amb la normativa de creació del servei públic de què es tracti.

e) Els documents sobre els quals hi hagi drets de propietat intel·lectual o industrial per part de tercers.

No obstant això, aquesta Llei no afecta l'existència de drets de propietat intel·lectual de les administracions i els organismes del sector públic ni la seva possessió per aquests, ni restringeix l'exercici d'aquests drets fora dels límits que estableix aquesta Llei. L'exercici dels drets de propietat intel·lectual de les administracions i els organismes del sector públic s'ha de fer de manera que se'n faciliti la reutilització.

El que preveu el paràgraf anterior és aplicable, així mateix, als documents respecte dels quals les biblioteques, incloses les universitàries, els museus i els

arxius siguin titulars originaris dels drets de propietat intel·lectual com a creadors d'aquesta de conformitat amb el que estableix la legislació de propietat intel·lectual, així com quan siguin titulars perquè se'ls hagi transmès la titularitat dels drets sobre l'obra esmentada segons el que disposa la legislació esmentada; en aquest cas s'ha de respectar el que estableixen els termes de la cessió.

f) Els documents conservats per les entitats que gestionin els serveis essencials de radiodifusió sonora i televisiva i les seves filials.

g) Els documents produïts o conservats per institucions educatives i de recerca (incloses les organitzacions per a la transferència dels resultats de la recerca, els centres escolars i les universitats, excepte les biblioteques universitàries), així com els museus i arxius estatals com a agents d'execució del Sistema Espanyol de Ciència, Tecnologia i Innovació sempre que siguin resultat d'una recerca.

h) Els documents produïts o conservats per institucions culturals que no siguin biblioteques, incloses les universitàries, museus i arxius.

i) Les parts de documents que només incloguin logotips, divises i insígnies.

j) Els documents als quals no es pugui accedir o l'accés als quals estigui limitat en virtut de règims d'accés per motius de protecció de les dades personals, de conformitat amb la normativa vigent i les parts de documents accessibles en virtut dels règims esmentats que continguin dades personals la reutilització de les quals s'hagi definit per llei com a incompatible amb la legislació relativa a la protecció de les persones físiques respecte al tractament de les dades personals.

k) Els documents elaborats per entitats del sector públic empresarial i fundacional en l'exercici de les funcions atribuïdes legalment i els de caràcter comercial, industrial o mercantil elaborats en execució de l'objecte social previst als seus estatuts.

l) Els estudis duts a terme per entitats del sector públic en col·laboració amb el sector privat, mitjançant convenis o qualsevol altre tipus d'instrument, com a fórmula de finançament d'aquests.

4. En cap cas pot ser objecte de reutilització la informació en què la ponderació a la qual es refereixen els articles 5.3 i 15 de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, doni com a resultat la prevalença del dret fonamental a la protecció de dades de caràcter personal, llevat que es produeixi la dissociació de les dades a què es refereix l'article 15.4 de la Llei esmentada.»

Dos. Es modifica l'article 4, que queda redactat de la manera següent:

«Article 4. Règim administratiu de la reutilització.

1. Els documents de les administracions i els organismes del sector públic són reutilitzables en els termes que preveu aquesta Llei.

2. Les administracions públiques i els organismes del sector públic han de vetllar perquè els documents als quals s'aplica aquesta normativa es puguin reutilitzar per a fins comercials o no comercials de conformitat amb alguna o algunes de les modalitats següents:

a) Reutilització de documents posats a disposició del públic sense subjecció a condicions.

b) Reutilització de documents posats a disposició del públic amb subjecció a condicions establertes en llicències tipus.

c) Reutilització de documents amb sol·licitud prèvia, de conformitat amb el procediment que preveuen l'article 10 o, si s'escau, la normativa autonòmica, i en aquests supòsits es pot incorporar condicions establertes en una llicència.

d) Acords exclusius de conformitat amb el procediment que preveu l'article 6.

3. Les condicions incorporades en les llicències han de respectar els criteris següents:

- a) Han de ser clares, justes i transparents.
- b) No han de restringir les possibilitats de reutilització ni han de limitar la competència.
- c) No han de ser discriminatòries per a categories comparables de reutilització.

4. Les administracions i els organismes del sector públic poden facilitar llicències tipus per a la reutilització de documents, les quals han d'estar disponibles en format digital i ser processables electrònicament.

5. Les administracions i els organismes del sector públic han de crear sistemes de gestió documental que permetin als ciutadans la recuperació adequada de la informació, disponibles en línia i que enllacin amb els sistemes de gestió posats a disposició dels ciutadans per altres administracions. Així mateix, han de facilitar eines informàtiques que permetin la cerca dels documents disponibles per a la seva reutilització, amb les metadades pertinents de conformitat amb el que estableixen les normes tècniques d'interoperabilitat, accessibles en línia i en format llegible per màquina, sempre que sigui possible i apropiat.

En particular, l'Administració General de l'Estat ha de mantenir un catàleg d'informació pública reutilitzable, corresponent almenys a l'àmbit de l'Administració General de l'Estat i als seus organismes públics vinculats o dependents.

En la mesura que sigui possible, s'ha de facilitar la cerca multilingüe dels documents.

6. La reutilització de documents que continguin dades de caràcter personal es regeix pel que disposa la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

7. La utilització dels conjunts de dades per part dels usuaris o agents de la reutilització s'ha d'efectuar sota la seva responsabilitat i risc, i correspon en exclusiva a aquests respondre enfront de tercers per danys que se'n puguin derivar.

Les administracions i els organismes públics no són responsables de l'ús que facin de la seva informació els agents reutilitzadors, ni tampoc dels danys soferts o de les pèrdues econòmiques que, de manera directa o indirecta, produeixin o puguin produir perjudicis econòmics, materials o sobre dades, provocats per l'ús de la informació reutilitzada.

8. La posada a disposició d'un document per part d'un organisme del sector públic per a la seva reutilització no implica la renúncia al dret a la seva explotació, ni és impediment per a la modificació de les dades que hi constin com a conseqüència de l'exercici de funcions o competències de l'organisme esmentat.

9. Igualment, no es pot indicar, de cap manera, que els òrgans administratius, els organismes i les entitats del sector públic estatal titulars de la informació reutilitzada participen, patrocinen o donen suport a la reutilització que es porti a terme d'aquesta.»

Tres. Es modifica l'article 5, amb la redacció següent:

«Article 5. *Formats disponibles per a la reutilització.*

1. Les administracions i els organismes del sector públic han de promoure que la posada a disposició dels documents per reutilitzar-los així com la tramitació de sol·licituds de reutilització es faci per mitjans electrònics i mitjançant una plataforma multicanal quan això sigui compatible amb els mitjans tècnics de què disposen.

2. Les administracions i els organismes del sector públic han de facilitar els seus documents en qualsevol format o llengua en què estiguin prèviament, però també han de procurar, sempre que això sigui possible i apropiat, proporcionar-los en format obert i llegible per màquina d'acord amb el que preveu l'apartat anterior i conjuntament amb les seves metadades, amb els nivells més elevats de precisió i

desagregació. Tant el format com les metadades, en la mesura que sigui possible, han de complir estàndards i normes formals obertes. Això no implica que les administracions i els organismes del sector públic estiguin obligats a crear documents, adaptar-los o facilitar extractes de documents, quan això representi un esforç desproporcionat que comporti alguna cosa més que una simple manipulació.

3. D'acord amb aquesta Llei, no es pot exigir a les administracions i als organismes del sector públic que mantinguin la producció i l'emmagatzematge d'un determinat tipus de document amb vista a la seva reutilització.

4. Sense perjudici de les definicions establertes a l'annex, la posada a disposició dels documents per a la seva reutilització per mitjans electrònics per part de les administracions i els organismes del sector públic s'ha de fer en els termes establerts per les normes reguladores de l'Administració electrònica, la interoperabilitat i les dades obertes.

5. D'acord amb el que estableix el text refós de la Llei general de drets de les persones amb discapacitat i de la seva inclusió social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2013, de 29 de novembre, els mitjans electrònics de posada a disposició dels documents a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article han de ser accessibles a les persones amb discapacitat, d'acord amb les normes tècniques existents en la matèria.

Així mateix, les administracions i els organismes del sector públic han d'adoptar, en la mesura que puguin, les mesures adequades per facilitar que els documents destinats a persones amb discapacitat estiguin disponibles en formats que tinguin en compte les possibilitats de reutilització per part d'aquestes persones.

No regeix aquesta obligació en els supòsits en què l'esmentada adequació no constitueixi un ajust raonable, i per aquesta s'entén el que disposa l'article 7 del text refós de la Llei general de drets de les persones amb discapacitat i de la seva inclusió social.»

Quatre. Es modifica l'article 6, que queda redactat de la manera següent:

«Article 6. *Prohibició de drets exclusius.*

1. La reutilització de documents està oberta a tots els agents potencials del mercat, fins i tot en cas que un dels agents o més d'un ja explotin productes amb valor afegit basats en aquests documents.

Els contractes o acords d'un altre tipus entre els organismes del sector públic que conservin els documents i els tercers no atorguen drets exclusius.

2. Només és admissible la subscripció d'acords exclusius que correspongui als organismes del sector públic a favor de tercers quan aquests drets exclusius siguin necessaris per a la prestació d'un servei d'interès públic. En aquest cas, l'Administració o l'organisme del sector públic corresponent està obligat a fer una revisió periòdica i, en tot cas, cada tres anys, amb la finalitat de determinar si roman la causa que va justificar la concessió del dret exclusiu esmentat. Aquests acords exclusius han de ser transparents i públics.

3. Excepcionalment, quan hi hagi un acord exclusiu relacionat amb la digitalització dels recursos culturals, el període d'exclusivitat no ha de ser superior a deu anys, per regla general. En cas que ho sigui, la seva durada s'ha de revisar durant l'onzè any i, si escau, cada set anys a partir de llavors. Aquests acords també han de ser transparents i se n'ha d'informar el públic.

Quan hi hagi un acord exclusiu en el sentit que estableix el paràgraf anterior, s'ha de facilitar gratuïtament a l'Administració o l'organisme del sector públic en qüestió, com a part dels acords esmentats, una còpia dels recursos culturals digitalitzats de la mateixa qualitat i característiques tècniques de l'original, com ara format, resolució, gamma de colors, etc., amb les seves metadades i els requisits tècnics de digitalització que estableixen les normes nacionals i internacionals

pertinents. Aquesta còpia ha d'estar disponible per a la seva reutilització una vegada finalitzat el període d'exclusivitat.»

Cinc. Es modifica l'article 7, amb la redacció següent:

«Article 7. *Tarifes.*

1. Es pot aplicar una tarifa pel subministrament de documents per a la seva reutilització en les condicions que preveu la normativa estatal vigent o, si s'escau, la normativa que sigui aplicable en l'àmbit autonòmic o local, i aquesta s'ha de limitar als costos marginals en què s'incorri per a la seva reproducció, posada a disposició i difusió. En el cas de les publicacions oficials electròniques amb preu de venda al públic, s'ha d'aplicar, almenys, el mateix preu privat de l'Administració establert com a preu de venda.

2. El que disposa l'apartat anterior no s'aplica:

a) Als organismes del sector públic als quals s'exigeixi generar ingressos per cobrir una part substancial dels seus costos relatius a la realització de les seves missions de servei públic.

b) A títol d'excepció, als documents per als quals s'exigeixi als organismes del sector públic en qüestió que generin ingressos suficients per cobrir una part substancial dels costos de recollida, producció, reproducció i difusió de documents. Aquests requisits s'han de fixar per endavant i s'han de publicar per mitjans electrònics sempre que sigui possible i apropiat.

c) A les biblioteques, incloses les universitàries, els museus i els arxius.

3. En els casos a què fa referència l'apartat 2, lletres a) i b), els organismes del sector públic en qüestió han de calcular el preu total d'acord amb criteris objectius, transparents i comprovables, que s'han de fixar mitjançant la normativa que correspongui. Els ingressos totals d'aquests organismes obtinguts per subministrar documents i autoritzar-ne la reutilització durant l'exercici comptable apropiat no poden superar el cost de recollida, producció, reproducció i difusió, incrementat per un marge de benefici raonable de la inversió. La tarifa es calcula de conformitat amb els principis comptables aplicables als organismes del sector públic corresponents, i d'acord amb la normativa aplicable.

4. Quan siguin els organismes del sector públic esmentats a l'apartat 2, lletra c), els que apliquin tarifes, els ingressos totals obtinguts per subministrar i autoritzar la reutilització de documents durant l'exercici comptable apropiat no han de superar el cost de recollida, producció, reproducció, difusió, conservació i compensació de drets, incrementat per un marge de benefici raonable de la inversió. Als efectes de calcular el marge esmentat, aquests organismes poden tenir en compte els preus aplicats pel sector privat per la reutilització de documents idèntics o similars. Les tarifes es calculen de conformitat amb els principis comptables aplicables als organismes del sector públic corresponents i d'acord amb la normativa aplicable.

5. Es poden aplicar tarifes diferenciades segons si es tracta de reutilització amb fins comercials o no comercials.

6. Les administracions i els organismes del sector públic han de publicar per mitjans electrònics, sempre que sigui possible i apropiat, les tarifes fixades per a la reutilització de documents que estiguin en poder d'organismes del sector públic, així com les condicions aplicables i l'import real d'aquests, inclosa la base de càlcul utilitzada.

En la resta dels casos en què s'apliqui una tarifa, l'organisme del sector públic de què es tracti ha d'indicar per endavant quins factors s'han de tenir en compte per calcular-la. Quan se sol·liciti, l'organisme esmentat també ha d'indicar com s'ha calculat aquesta tarifa en relació amb la sol·licitud de reutilització concreta.

No obstant això, el que disposa el paràgraf anterior pot no ser aplicable en el cas de les biblioteques (incloses les universitàries), els museus i els arxius, a l'hora de fixar les seves tarifes.

7. Quan les tarifes exigibles tinguin la naturalesa de taxa, el seu establiment i la regulació dels seus elements essencials s'han d'ajustar al que preveuen la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics, i altres normatives tributàries.»

Sis. L'article 8 queda redactat de la manera següent:

«Article 8. *Condicions de reutilització.*

La reutilització de la informació de les administracions i dels organismes del sector públic als quals es refereix l'article 2 d'aquesta Llei es pot sotmetre, entre d'altres, a les condicions generals següents:

- a) Que el contingut de la informació, incloses les metadades, no sigui alterat.
- b) Que no es desnaturalitzi el sentit de la informació.
- c) Que se citi la font.
- d) Que s'esmenti la data de l'última actualització.
- e) Quan la informació contingui dades de caràcter personal, la finalitat o les finalitats concretes per a les quals és possible la reutilització futura de les dades.
- f) Quan la informació, encara que es faciliti de manera dissociada, contingui elements suficients que puguin permetre la identificació dels interessats en el procés de reutilització, la prohibició de revertir el procediment de dissociació mitjançant l'addició de noves dades obtingudes d'altres fonts.»

Set. L'article 9 queda redactat de la manera següent:

«Article 9. *Llicències.*

1. Les administracions i els organismes del sector públic inclosos dins de l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei han de fomentar l'ús de llicències obertes amb les mínimes restriccions possibles sobre la reutilització de la informació.

2. En els casos en què s'atorgui una llicència, aquesta ha de reflectir, almenys, la informació relativa a la finalitat concreta per a la qual es concedeix la reutilització, i s'hi ha d'indicar igualment si pot ser comercial o no comercial, per a la qual es concedeix la reutilització, la durada de la llicència, les obligacions del beneficiari i de l'organisme concedent, les responsabilitats d'ús i les modalitats financeres, i s'hi ha d'indicar el caràcter gratuït o, si s'escau, la tarifa aplicable.»

Vuit. Es modifica l'article 10, que queda redactat de la manera següent:

«Article 10. *Procediment de tramitació de sol·licituds de reutilització.*

1. Les sol·licituds de reutilització de documents administratius s'han d'adreçar a l'òrgan competent, i per aquest s'entén aquell en poder del qual estiguin els documents la reutilització dels quals se sol·licita. Les sol·licituds les han de presentar les persones físiques o jurídiques que vulguin reutilitzar els documents de conformitat amb el que preveu aquesta Llei.

No obstant això, quan l'òrgan al qual s'ha adreçat la sol·licitud no disposi de la informació requerida però tingui coneixement de l'Administració o l'organisme que la té, li ha de trametre tan aviat com sigui possible la sol·licitud en què se'n doni compte al sol·licitant.

Quan això no sigui possible, ha d'informar directament el sol·licitant sobre l'Administració o l'organisme del sector públic al qual s'ha d'adreçar, segons el seu coneixement, per sol·licitar la informació esmentada.

2. La sol·licitud ha de reflectir el contingut que preveu l'article 70.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, i ha d'identificar el document o els documents

susceptibles de reutilització i especificar-hi els fins de la reutilització, comercials o no comercials. No obstant això, quan una sol·licitud estigui formulada de manera imprecisa, l'òrgan competent ha de demanar al sol·licitant que la concreti i li ha d'indicar expressament que si no ho fa així se'l tindrà per desistit de la seva sol·licitud, en els termes que preveu l'article 71 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre. El sol·licitant ha de concretar la seva petició en el termini de deu dies a comptar de l'endemà de la recepció d'aquest requeriment. A aquests efectes, l'òrgan competent ha d'assistir el sol·licitant per delimitar el contingut de la informació sol·licitada.

El còmput del termini per resoldre la sol·licitud d'informació s'entén suspès pel temps que transcorri entre la notificació del requeriment i el seu efectiu compliment pel destinatari o, si hi manca, pel transcurs del termini concedit, i s'ha d'informar el sol·licitant de la suspensió del termini per emetre resolució.

3. L'òrgan competent ha de resoldre les sol·licituds de reutilització en el termini màxim de vint dies des de la recepció de la sol·licitud en el registre de l'òrgan competent per a la seva tramitació, amb caràcter general. Quan pel volum i la complexitat de la informació sol·licitada sigui impossible complir aquest termini, es pot ampliar el termini de resolució en vint dies més. En aquest cas s'ha d'informar el sol·licitant, en el termini màxim de deu dies, de qualsevol ampliació del termini i de les raons que el justifiquen.

4. Les resolucions que tinguin caràcter estimatori poden autoritzar la reutilització dels documents sense condicions o bé impliquen l'atorgament de l'oportuna llicència per a la seva reutilització en les condicions pertinents imposades a través d'aquesta. En tot cas, la resolució estimatòria implica la posada a disposició del document en el mateix termini que l'apartat anterior preveu per emetre resolució.

5. Si la resolució denega totalment o parcialment la reutilització sol·licitada, s'ha de notificar al sol·licitant, i se li han de comunicar els motius de l'esmentada negativa en els terminis esmentats a l'apartat 3, motius que han d'estar fundats en alguna de les disposicions d'aquesta Llei o en l'ordenament jurídic vigent.

6. En cas que la resolució desestimatòria estigui fundada en l'existència de drets de propietat intel·lectual o industrial per part de tercers, l'òrgan competent ha d'incloure una referència a la persona física o jurídica titular dels drets quan aquesta sigui coneguda, o, alternativament, al cedent del qual l'organisme hagi obtingut els documents. Les biblioteques, incloses les universitàries, els museus i els arxius no estan obligats a incloure aquesta referència.

7. En tot cas, les resolucions adoptades han de contenir una referència a les vies de recurs a què es pugui acollir, si s'escau, el sol·licitant, en els termes que preveu l'article 58.2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

8. Si en el termini màxim previst per emetre resolució i notificar-la no s'ha dictat resolució expressa, el sol·licitant pot entendre desestimada la seva sol·licitud.»

Nou. S'introdueix una disposició addicional tercera amb la redacció següent:

«Disposició addicional tercera. *Obligació d'informació a la Comissió Europea.*

1. El Govern ha de presentar cada 3 anys a la Comissió Europea un informe sobre la disponibilitat de la informació del sector públic per a la reutilització, i hi ha d'indicar les condicions que regeixen la seva disponibilitat i les pràctiques en matèria de recurs. Aquest informe és públic i ha d'incloure una revisió de l'aplicació de l'article 7 relatiu a les tarifes, en particular pel que fa al càlcul de tarifes superiors als costos marginals.

2. Per al compliment del que disposa l'apartat anterior, són objecte de desplegament reglamentari els aspectes relatius a la coordinació entre l'Administració General de l'Estat, les administracions de les comunitats autònomes i les entitats que integren l'Administració local i els organismes públics esmentats a l'article 2.»

Deu. S'introdueix una disposició addicional quarta amb la redacció següent:

«Disposició addicional quarta. *Transferència per a reutilització pública de microdades d'enquestes corresponents a investigacions sociològiques.*

1. Els projectes de recerca, anàlisi o diagnòstic social que hagin d'exercir els subjectes que es detallen a l'article 2.a), b), c) i d) sempre que impliquin la realització d'enquestes quantitatives en l'àmbit de les ciències socials amb presa de dades, han d'incorporar al seu disseny un pla per a la inclusió de la documentació i microdades anonimitzades de l'enquesta esmentada en un banc de dades específic, creat al Centre d'Investigacions Sociològiques. Aquest pla s'ha de dipositar al banc de dades esmentat en els 12 mesos posteriors a l'aprovació del projecte, i les microdades anonimitzades que integri l'estudi s'han de transferir en un període no superior a quatre anys des de l'aprovació del projecte. Aquest termini es pot ampliar excepcionalment per causes derivades del desenvolupament i la conclusió del projecte.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, queden excloses d'aquesta obligació:

a) Les enquestes dutes a terme per agències estatals, les entitats públiques empresarials, les societats mercantils estatals, les fundacions públiques i les entitats de dret públic amb independència funcional o amb una autonomia especial reconeguda per la Llei quan actuïn en règim de dret privat.

b) Les dutes a terme per la Societat Estatal de Participacions Industrials, o qualsevol de les empreses o fundacions del seu grup, l'Institut Nacional d'Estadística (INE) i els organismes similars de les comunitats autònomes.

c) Les enquestes que conformin les estadístiques de caràcter oficial incloses en els corresponents plans estadístics nacionals i subjectes a la Llei 12/1989, de 9 de maig, de la funció estadística pública, així com les estadístiques europees subjectes a la seva normativa específica. No obstant això, en aquest cas, l'INE ha d'impulsar, com a coordinador del sistema estadístic de l'administració de l'Estat, que es doni la publicitat deguda a les microdades d'aquestes enquestes amb finalitat estadística elaborades per aquests organismes.

3. No són objecte de transferència les microdades obtingudes de registres administratius de dades, així com les utilitzades per a les enquestes que siguin determinants o indispensables per a la política estratègica interna de les entitats que les portin a terme en els termes que es determinin per reglament.

4. Les empreses, els equips de recerca particulars i les persones físiques o jurídiques que duguin a terme igualment aquest tipus de projectes a través d'enquestes quantitatives en l'àmbit de les ciències socials amb presa de dades, i que rebin ajudes o subvencions públiques, sempre que aquestes representin més del 50% dels fons amb què es financin els seus projectes de recerca, també estan sotmeses a la presentació del pla i a l'obligació de transferir les dades per a l'obtenció d'aquesta. En la normativa reguladora del règim subvencional d'ajudes públiques per a aquest tipus de projectes i en les seves successives convocatòries, especialment les derivades del Pla nacional d'R+D+i i el Pla nacional de la ciència, s'hi fan constar aquestes obligacions. No obstant això, respecte d'aquests subjectes és aplicable la mateixa possibilitat d'exclusió quan la publicació de les microdades pugui causar un perjudici competitiu irreparable en el seu posicionament empresarial al mercat.

5. L'incompliment d'aquesta obligació per part dels equips investigadors responsables, especialment en el marc dels plans nacionals de recerca científica, desenvolupament i innovació tecnològica, és causa d'exclusió a l'hora de sol·licitar noves ajudes de finançament públic, d'acord amb els procediments sancionadors que preveu la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions.»

Onze. S'introdueix una disposició addicional cinquena amb la redacció següent:

«Disposició addicional cinquena. *Reutilització de documents, arxius i col·leccions d'origen privat.*

Quant als documents, els arxius i les col·leccions d'origen privat, conservades en els arxius, les biblioteques (incloses les universitàries) i els museus, la seva posada a disposició amb fins de reutilització ha de respectar les condicions establertes en l'instrument jurídic corresponent que hagi donat lloc a la conservació i custòdia d'aquests fons en institucions culturals públiques.»

Dotze. Es modifica la disposició transitòria única, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria única. *Règim transitori aplicable als acords exclusius.*

Els acords exclusius existents a 1 de juliol de 2005 als quals no s'apliqui l'excepció que preveu l'article 6.2 han de concloure quan expiri el contracte o, en tot cas, no més tard del 31 de desembre de 2008.

Sense perjudici del paràgraf anterior, els acords exclusius existents a 17 de juliol de 2013 als quals no s'apliquin les excepcions que preveuen els articles 6.2 i 6.3 han de concloure quan expiri el contracte o, en tot cas, a tot tardar el 18 de juliol de 2043.»

Tretze. S'inclou un annex amb la redacció següent:

«Definicions

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per:

1. Dades obertes: són les dades que qualsevol és lliure d'utilitzar, reutilitzar i redistribuir, amb l'únic límit, si s'escau, del requisit d'atribució de la seva font o reconeixement de la seva autoria.

2. Document: tota informació o part d'aquesta, independentment del suport o la forma d'expressió, sigui textual, gràfica, sonora visual o audiovisual, incloses les metadades associades i les dades contingudes amb els nivells més elevats de precisió i desagregació. A aquests efectes, no es consideren documents els programes informàtics que estiguin protegits per la legislació específica aplicable a aquests.

3. Format llegible per màquina: un format d'arxiu estructurat que permeti a les aplicacions informàtiques identificar, reconèixer i extreure amb facilitat dades específiques, incloses les declaracions fàctiques i la seva estructura interna.

4. Format obert: un format d'arxiu independent de plataformes i posat a disposició del públic sense restriccions que impedeixin la reutilització dels documents.

5. Norma formal oberta: una norma establerta per escrit que especifica els criteris d'interoperabilitat de l'aplicació informàtica.

6. Universitat: tot organisme del sector públic que imparteixi ensenyament superior postsecundària conduent a l'obtenció de títols acadèmics.»

Disposició addicional primera. *Règim pressupostari.*

Les mesures que inclou aquesta norma no poden implicar un increment de dotacions, ni de retribucions ni d'altres despeses de personal.

Disposició addicional segona. *Règim específic per al personal de la Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre (FNMT).*

1. Els qui siguin treballadors de la Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre en el moment de la constitució de la societat mercantil de capital públic que preveu la disposició addicional vuitena de la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'autonomia del Banc d'Espanya, i siguin adscrits a la societat esmentada, en el supòsit d'un procés d'acomiadament col·lectiu fundat en causes econòmiques, tècniques, organitzatives o de producció, tenen dret a optar per la indemnització que sigui procedent o per la seva incorporació a la Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre, i conservar en aquest cas l'antiguitat i altres drets laborals que tinguin consolidats en consideració a la seva classificació professional.

2. Quan la Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre acrediti, en el supòsit d'un procés d'acomiadament col·lectiu fundat en causes econòmiques, que aquestes tenen l'origen directe en el traspàs de l'activitat de producció de bitllets euro, la resta dels treballadors de la Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre que ho eren en el moment de la constitució de la societat esmentada i que no s'hi havien adscrit, tenen dret a optar per la indemnització que sigui procedent o bé per la seva incorporació en un lloc vacant adequat a la seva qualificació professional, a l'Administració General de l'Estat o en una entitat del sector públic estatal, i conserven en aquest cas l'antiguitat i altres drets laborals que tinguin consolidats.

3. El que disposa l'apartat anterior s'aplica també als treballadors als quals es refereix l'apartat 1 d'aquesta disposició que optin per incorporar-se a la Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre provinents de la societat esmentada.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 14/2006, de 26 de maig, sobre tècniques de reproducció humana assistida.*

S'afegeix una disposició addicional sisena a la Llei 14/2006, de 26 de maig, sobre tècniques de reproducció humana assistida, en els termes següents:

«Disposició addicional sisena.

La constitució, l'organització i el funcionament del registre nacional d'activitat i resultats dels centres i serveis de reproducció assistida a què es refereix l'article 22 d'aquesta Llei es pot portar a terme, a través dels instruments jurídics pertinents, per part d'entitats o societats científiques que acreditin davant el Ministeri de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat l'experiència i la capacitat per elaborar i mantenir un registre d'aquesta naturalesa amb les garanties de qualitat, fiabilitat, confidencialitat, amplitud i organització de la informació que li siguin requerides pels òrgans competents del departament esmentat.

L'absència de subministrament al registre esmentat de les dades pertanyents a un centre determinat durant un període anual té la mateixa consideració de falta greu que preveu l'apartat 2.b).4a de l'article 26 d'aquesta Llei, a la qual són aplicables les sancions que preveu l'article 27 d'aquesta mateixa norma legal.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local.*

Es modifica la disposició transitòria setena de la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local, que queda redactada en els termes següents:

«Disposició transitòria setena. *Règim transitori dels funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter estatal.*

1. Mentre no entri en vigor el Reglament que preveu l'article 92 bis de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, i en tot el que no s'oposi al que disposa aquesta Llei, manté la seva vigència la normativa

reglamentària referida als funcionaris inclosos en l'àmbit d'aplicació de l'article esmentat.

Fins al 31 de desembre de 2016, excepte en cas de pròrroga per la corresponent Llei de pressupostos generals de l'Estat, excepcionalment, quan a les corporacions locals la població de les quals sigui inferior a 20.000 habitants quedi acreditada, mitjançant informe al ple, la impossibilitat que les funcions de tresoreria i recaptació les exerceixi un funcionari d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional, ja sigui amb caràcter definitiu, provisional, acumulació o agrupació, les funcions esmentades les poden exercir funcionaris de carrera de la diputació provincial o entitats equivalents, d'acord amb el que preveu l'article 36 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, o quan quedi acreditat que això no és possible, funcionaris de carrera que prestin serveis a la corporació local. En tots dos casos, han de ser funcionaris de carrera i han d'actuar sota la coordinació de funcionaris del grup A1 de les diputacions provincials o entitats equivalents.

2. Els procediments administratius referits a funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter estatal iniciats abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei han de continuar la seva tramitació i s'han de resoldre d'acord amb la normativa vigent en el moment de la seva iniciació.

3. Les referències a l'escala de funcionaris amb habilitació de caràcter estatal s'entenen fetes a l'escala de funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional.»

Disposició final tercera. *Modificació de la regulació de la destinació de l'efectiu i els saldos en comptes i dipòsits abandonats.*

La Llei 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques, queda modificada en el sentit següent:

U. L'article 18 passa a tenir la redacció següent:

«Article 18. *Saldos i dipòsits abandonats.*

1. Corresponen a l'Administració General de l'Estat els valors, diners i altres béns mobles dipositats a la Caixa General de Dipòsits i en entitats de crèdit, societats o agències de valors o qualssevol altres entitats financeres, així com els saldos de comptes corrents, llibretes d'estalvi o altres instruments similars oberts en aquests establiments, respecte dels quals en el termini de vint anys els interessats no hagin practicat cap gestió que impliqui l'exercici del seu dret de propietat.

2. L'efectiu i els saldos dels comptes i les llibretes a què es refereix l'apartat anterior s'han de destinar a finançar programes dirigits a promoure la millora de les condicions educatives de les persones amb discapacitat tal com preveu la disposició addicional vint-i-quatrena.

3. La gestió, administració i explotació dels béns restants que estiguin en la situació que preveu l'apartat 1 d'aquest article correspon a la Direcció General del Patrimoni de l'Estat, que els pot alienar pel procediment que, en funció de la naturalesa del bé o del dret, consideri més adequat, amb la justificació raonada prèvia a l'expedient respectiu.

4. Les entitats dipositàries estan obligades a comunicar al Ministeri d'Hisenda l'existència d'aquests dipòsits i saldos de la manera que es determini per ordre del ministre titular d'aquest departament.

5. En els informes d'auditoria que s'emeten en relació amb els comptes d'aquestes entitats s'ha de fer constar, si s'escau, l'existència de saldos i dipòsits incursos en abandonament de conformitat amb el que disposa l'apartat 1 d'aquest article.»

Dos. S'afegeix una disposició addicional amb la redacció següent:

«Disposició addicional vint-i-quatrena. *Programa per a la millora de les condicions educatives de les persones amb discapacitat.*

L'Administració General de l'Estat desenvolupa a través del Reial Patronat sobre Discapacitat un programa dirigit a promoure la millora de les condicions educatives de les persones amb discapacitat, amb especial atenció als aspectes relacionats amb el seu desenvolupament professional i a la innovació i la recerca aplicades a aquestes polítiques, a través d'ajudes directes als beneficiaris.

En la concessió d'aquestes ajudes, sotmeses als principis de publicitat, transparència, concurrència, objectivitat i no-discriminació, es tenen en compte especialment les necessitats dels sol·licitants, així com la seva idoneïtat per obtenir el màxim aprofitament possible en termes de vida autònoma, participació social i inclusió a la comunitat.

L'efectiu i els saldos de comptes corrents, llibretes d'estalvi i altres dipòsits en efectiu a què fa referència l'apartat 2 de l'article 18 d'aquesta Llei s'apliquen a un concepte específic del pressupost d'ingressos de l'Estat, i es pot generar crèdit, de conformitat amb el que estableix la Llei general pressupostària, al Ministeri de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat amb destinació al Reial Patronat sobre Discapacitat per finançar el desenvolupament del Programa per a la millora de les condicions educatives de les persones amb discapacitat.»

Disposició final quarta. *Títol competencial.*

Aquesta Llei té caràcter de legislació bàsica a l'empara del que disposa l'article 149.1.18a de la Constitució espanyola que atribueix a l'Estat la competència per dictar les bases del règim jurídic de les administracions públiques, a excepció de la disposició addicional primera.

Disposició final cinquena. *Incorporació del dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquesta Llei s'incorpora al dret espanyol la Directiva 2013/37/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, per la qual es modifica la Directiva 2003/98/CE relativa a la reutilització de la informació del sector públic.

Disposició final sisena. *Desplegament reglamentari.*

El Govern, en l'àmbit de les seves competències, ha de dictar totes les disposicions que siguin necessàries per a l'execució i el desplegament del que estableix aquesta Llei, tenint en compte les directrius que pugui formular la Comissió Europea, especialment pel que fa a les llicències tipus recomanades, els conjunts de dades i el cobrament per la reutilització de documents.

S'estableix un termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta norma per adequar-hi les normes prèvies de desplegament de la Llei 37/2007, de 16 de novembre, sobre reutilització de la informació del sector públic.

Disposició final setena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 9 de juliol de 2015.

FELIPE R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY